

Vurdering av tilbakeføring

Vurderingstrakten er et samtalekort som visualiserer lovkravet som ligger til grunn for vurdering av tilbakeføring. Tilhørende mal gir veiledende tekst til hva som skal vurderes og tas stilling til knytt opp mot de ulike delene i lovkravet. Ved bruk av samtalekortet og mal i interne drøftinger og veiledninger vil vi sikre grundige analyser og beslutningsprosesser i vurderingen av om barneverntjenesten skal fremme sak om tilbakeføring, fortsette prosessarbeidet med mål om gjenforening eller oppgi gjenforeningsmålet.

Samtalekortet skal bidra til å skape strukturerte, oversiktlige og trygge samtaler om komplekse tema. Samtalekortet kan brukes som en støtte i samtaler med barn/ungdom, foreldre, fosterforeldre, advokater og andre for å oppnå felles forståelse av hva som ligger til vurdering av tilbakeføring i de ulike delene av lovkravet.

Barneverntjenesten skal regelmessig og minst 1 gang per år, gjøre en helhetlig og systematisk nåtidsvurdering av tilbakeføring. Modellen skal bidra til å sikre at alle villkår er oppfylt før barneverntjenesten fremmer sak om tilbakeføring.

1. Forsvarlighet

I vurdering av begrepet forsvarlig omsorg inngår evnen til å dekke både praktisk og emosjonelle behov. Vi skal her vurdere om det er overveiende sannsynlig at foreldrene kan gi forsvarlig omsorg og om foreldrenes endrede livssituasjon etter omsorgsovertakelse er tilstrekkelig stabil.

2. Tilknytning

Her er det tilknytning til fosterforeldrene og miljøet barnet bor som er vurderingstema. Ikke foreldrenes omsorgsevne. Her er det flyttingen i seg selv som skal vurderes, og konsekvensene det får for barnet.

3. Barnets stemme

Alle barn som er i stand til å danne seg egne meninger skal gis anledning til å uttale seg. Barns stemme formidles både verbalt og nonverbalt, direkte og indirekte. Barnet må få hjelp til å forstå helheten i situasjonen for å kunne danne seg en egen mening, å ta hensyn til barnets alder og modenhet er her en forutsetning.

4. Barnets beste

Barnets beste består av to komponenter som må vektes i forhold til hverandre. Retten til familieliv og retten til beskyttelse. Utgangspunktet er at det er barnets beste å vokse opp hos sine foreldre. Det har en egenverdi. Tilbakeføring anses å være til barnets beste så lenge ikke skadevirkningen ved selve flyttingen vurderes å være alvorlig og langvarig. Her skal vi vise vektingen av disse to komponentene og sikre en beslutning til barnets beste.